

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, o charakterze wstępnym, dotyczący zaskarżalności na mocy art. 263 TFUE aktów objętych skargą

- W tym względzie podnosi się, że zaskarżone akty, pomimo że ich nazwy mogą sugerować coś przeciwnego, są przede wszystkim wiążące dla włoskiego organu celnego i powodują bezpośrednie skutki prawne, które naruszają osobiste i rzeczywiste interesy i prawa skarżącej, zmieniając jej sytuację prawną w odniesieniu do (1) charakteru ceł dotyczących „Zasobów własnych Unii” i wynikających z nich obowiązków państw członkowskich, zobowiązanych jedynie do pobierania ceł, (2) charakteru OLAF jako organu postępowania administracyjnego, który zastępuje Komisję Europejską w dochodzeniach zewnętrznych, (3) roli Komisji Europejskiej jako instytucji mającej funkcję wykonawczą w Unii Europejskiej przy stosowaniu Kodeksu celnego Unii Europejskiej.
- Zanegowanie, w tym kontekście prawnym, bezpośredniej zaskarżalności na mocy art. 263 TFUE aktów OLAF zaskarżonych przez skarżącą oznaczałoby zanegowanie prawa podstawowego skarżącej do skutecznego środka prawnego, a zatem naruszenie art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 13 EKPC.

2. Zarzut drugi odnoszący się do wad dotyczących zgodności z prawem zaskarżonych aktów

- W tym względzie podnosi się, że Final Report OF/2013/0086/B1 – THOR (2015) 40189 nie zawiera pewnych podstawowych elementów obowiązkowych przewidzianych przez prawodawcę w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, EURATOM) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. ⁽¹⁾, z czego wynika jego całkowita bezprawność i zupełny brak mocy dowodowej.
- Zdaniem skarżącej zaskarżony akt jest obarczony następującymi wadami co do zgodności z prawem: brak wskazówek dotyczących gwarancji procesowych, osób zainteresowanych dochodzeniem, przesłuchania przedstawicieli prawnych skarżącej, wymaganej wstępnej kwalifikacji prawnej, nieuzasadnione i sprzeczne wyłączenie odpowiedzialności właściwych organów, naruszenie przez OLAF obowiązku prowadzenia dochodzenia w sposób obiektywny i bezstronny i zgodnie z zasadą domniemania niewinności, a także błędne wskazania ze względu na brak dochodzenia zawarte w raporcie końcowym.
- Z powodu wszystkich wyżej przedstawionych niezgodności z prawem skierowane do Agencji Ceł i Monopoli Republiki Włoskiej przez Dyрекcję Generalną OLAF zalecenie podjęcia wszystkich niezbędnych środków w celu odzyskania ceł od skarżącej jest całkowicie pozbawione podstawy prawnej i wobec tego jest niezgodne z prawem.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. 2013 L 248, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 7 czerwca 2016 r. – Fruits de Ponet/Komisja

(Sprawa T-290/16)

(2016/C 270/70)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Fruits de Ponent, SCCL (Alcarràs, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- nakazanie Komisji Europejskiej naprawienia szkody poniesionej przez Escarp. S.C.P., Agropecuaria Sebar, S.L. i Rusfal 2000, S.L. w konsekwencji działań i zaniechań Komisji związanych z zakłóceniami, które wystąpiły na rynkach brzoskwiń i nektaryn w roku gospodarczym 2014, a w szczególności ze względu na przyjęcie rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 913/2014 i rozporządzenia delegowanego (UE) nr 932/2014.
- Zasądzenie od Komisji Europejskiej:
  - Na rzecz Escarp, S.C.P. kwoty 121 085,11 EUR powiększonej o odsetki wyrównawcze i za opóźnienie.
  - Na rzecz Agropecuaria Sebar, S.L. kwoty 162 540,46 EUR powiększonej o odsetki wyrównawcze i za opóźnienie.
  - Na rzecz Rusfal 2000, S.L. kwoty 28 808,99 EUR powiększonej o odsetki wyrównawcze i za opóźnienie.
- Obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy żądania naprawienia szkody, jaka miała zostać poniesiona wskutek działań i zaniechań Komisji Europejskiej wobec zakłóceń, które wystąpiły na rynkach brzoskwiń i nektaryn w roku gospodarczym 2014, a w szczególności, lecz nie wyłącznie ze względu na przyjęcie rozporządzeń delegowanych (UE) nr 913/2014⁽¹⁾ i nr 932/2014⁽²⁾.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący spełnienia warunków przewidzianych w orzecznictwie wspólnotowym celem przyznania prawa do odszkodowania w dziedzinie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej.

Skarżąca twierdzi w tym względzie w pierwszej kolejności, że poprzez swe działania i zaniechania Komisja dopuściła się wystarczająco istotnego naruszenia przyznających uprawnienia jednostkom norm prawnych, takich jak: zasada dotycząca obowiązku staranności, zasady udzielenia wsparcia i ochrony, zasada dobrej administracji ustanowiona w art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i wreszcie zasada zakazu arbitralności.

Wynika to z faktu, że, podejmując kroki w celu uniknięcia zakłóceń na rynkach brzoskwiń i nektaryn latem 2014 r. Komisja:

- Przyjęła mechanizm kryzysowy, który sama uważała wcześniej za niewłaściwy i nieskuteczny, ponieważ organizacje producentów nie stosują go, jako że mają zbyt mały rozmiar i ze względu na fakt, iż brak im środków w celu stosowania tego mechanizmu.
- Nie zebrała informacji dotyczących rynku.
- Działała bez pozyskania odpowiednich danych związanych ze środkami dotyczącymi wycofania produktów z rynku.
- Ingerowała z opóźnieniem.

Po drugie, zdaniem skarżącej działania dotyczące współfinansowanego wycofywania produktów, działania promocyjne i dotyczące bezpłatnej dystrybucji były obiektywnie niewłaściwe.

Skarżąca twierdzi także, że Komisja uchybiła obowiązкови uzasadnienia.

W drugiej kolejności skarżąca podnosi, że trzy zainteresowane spółki doznały faktycznej i niewątpliwej szkody, która ponadto jest możliwa do określenia liczbowo.

W końcu skarżąca podnosi, że istnieje związek przyczynowy między tą szkodą a bezprawnym działaniem Komisji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 913/2014 z dnia 21 sierpnia 2014 r. ustanawiające tymczasowe nadzwyczajne środki wspierające producentów brzoskwiń i nektaryn (Dz.U. L 248 2014, s. 1)

⁽²⁾ Rozporządzenie Delegowane Komisji (UE) nr 932/2014 z dnia 29 sierpnia 2014 r. ustanawiające tymczasowe nadzwyczajne środki wsparcia dla producentów niektórych owoców i warzyw oraz zmieniające rozporządzenie delegowane (UE) nr 913/2014 (Dz.U. 2014 L 259, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2016 r. – East West Consulting/Komisja

(Sprawa T-298/16)

(2016/C 270/71)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: East West Consulting SPRL (Nandrin, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Tymen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— Stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;

A w konsekwencji,

— Orzeczenie, że powstała odpowiedzialność pozaumowna Komisji Europejskiej;

— Nakazanie pozwanej naprawienia szkody doznanej przez skarżącą, szacowanej, z zastrzeżeniem możliwości zmiany, na kwotę 496 000 EUR;

— W każdym razie, obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący wystarczająco istotnych naruszeń przepisów prawa popełnionych przez Komisję ze względu na to, że na podstawie decyzji Komisji 2008/969/WE, Euratom z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie systemu wczesnego ostrzegania do użytku urzędników zatwierdzających Komisji oraz agencji wykonawczych (Dz.U. 2008, L 344, s. 125), aktywowała ostrzeżenie „W3b” w systemie wczesnego ostrzegania (SWO) wobec skarżącej, w następstwie dochodzenia Urzędu ds. zwalczania nadużyć finansowych (OLAF), wskazując poziom ryzyka przedstawiany przez skarżącą występującą jako wykonawca zamówienia publicznego na usługi dotyczącego projektu mającego na celu wsparcie walki z nielegalnym zatrudnieniem w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii. Zarzut ten ma pięć części:

— Część pierwsza, że decyzja o ostrzeżeniu dotyczącym skarżącej w SWO (zwana dalej „decyzją SWO”) jest niezgodna z prawem, ponieważ nie ma podstawy prawnej, narusza art. 5 TUE i podstawowe prawo do domniemania niewinności;